

meestal gaan ze naar de boomhut. Dat voelt toch meer als hun eigen plek.

Meestal komt Fien hen al tegemoet, en zo ook vandaag.

“Hoi jongens!” zegt Fien.

“Hoi!” zeggen Boas en Tobi tegelijk.

Boas stelt voor om naar de boomhut te gaan.

“Is goed,” zegt Fien. “Maar we moeten omfietsen. Mijn moeder zei dat de weg naar de speeltuin is afgesloten. Iets met het riool of zo.”

“Oké, dan doen we dat!” zegt Boas.

Fien weet altijd veel en kan alles onthouden. Ze heeft goede ideeën en hoort er helemaal bij. Ze is anders dan de andere meisjes in de klas. Die praten vooral over mooie kleding of paarden en ze houden van roze.

Fien niet. Fien houdt, net als Boas en Tobi, van ontdekken. Dat maakt haar net zo stoer als Boas en Tobi.

“Zullen we gaan? Tobi, ga je mee?”

Tobi kijkt op. “Ik hoorde iets over een riool... Gaan we daarheen?”

“He bah, nee zeg,” zegt Boas en hij trekt zijn neus op. “Dat stinkt vast naar kak enzo!”

“We volgen Fien,” zegt hij. “Dan komt het goed.”

Fien fietst voorop. Zij weet altijd precies waar ze naartoe moeten. Ze fietsen op een lang fietspad en het valt Boas op dat er steeds minder auto's langsrijden.

“Hier ben ik nog nooit geweest,” zegt Tobi. “Als ik maar niet verdwaal.”

“Dat gebeurt echt niet,” zegt Boas. “Het is hier juist mooi. Met al die bomen en zo rustig, en dit is de weg naar het huis van Fien. Wij fietsen hier niet zo vaak, maar Fien wel.”

“Wacht even,” zegt Tobi na een tijdje fietsen. “Mijn veter is los.”

Ze stoppen. Terwijl Tobi zijn veters strikt, kijkt Boas om zich heen. *Echt veel bomen*, denkt hij. Vooral aan de linkerkant. Hij neemt de tijd om eens goed om zich heen te kijken. Hij ziet struiken, bomen en een elektriciteitshuisje dat onder de groene aanslag zit. En dan... ziet hij iets. Hij tuurt in de verte om het zeker te weten. Maar hij ziet het goed. Tussen de bomen, bijna onzichtbaar, staat een huis.

Oud. Stil. En een beetje geheimzinnig. Het is bijna niet te zien en het lijkt alsof er al jaren niet naar omgekeken wordt. Waarom heeft hij dit huis nog nooit gezien? Het lijkt een perfecte plek om iets nieuws te ontdekken. Om iets spannends te beleven. Dit huis ademt een verleden. Een mysterie. Zijn interesse is gewekt en hij kan nauwelijks zijn enthousiasme verbergen.

“Kijk!” roept Boas. “Een oud huis! In een verlaten bos! Zullen we gaan kijken?”

“Nee!” roept Tobi meteen. “Dat durf ik niet. Er staat een hek omheen! Volgens mij mag je daar niet komen. Straks verdwaal ik... en moet ik spinnen eten om te overleven!”

Boas lacht hard. “Spinnen eten? Doe niet zo gek, Tobi. Je weet ook dat niemand echt kan verdwalen. Er is altijd wel iets of iemand in de buurt. En anders heb ik mijn horloge.”

Hij zwaait met zijn arm en laat zijn horloge zien. Misschien is dit de manier om hen over te halen. Hij moet dit huis zien.

Hij kijkt naar Fien. Ze haalt haar schouders op. Haar zwarte haar waait zachtjes in de wind.

“Misschien een andere keer,” zegt ze.

Boas baalt en stapt met tegenzin weer op zijn fiets. Hij kijkt nog een keer om, terwijl ze verder fietsen. Tobi en Fien fietsen al een paar meter voor hem en hij peinst. *Ik ga er ooit naartoe*, denkt hij.

Met of zonder Tobi en Fien.

Hij gaat op zijn trappers staan en maakt vaart. Vandaag gaan ze maar gewoon naar de boomhut.

Boas, Tobi en Fien gaan ook vaak naar de dierentuin. Een paar straten achter het huis van Tobi is een mooie dierentuin. Het is niet een heel groot park, maar er is altijd genoeg te doen. Ze hebben er zelfs alle drie een abonnement op. Daarmee kunnen ze, zeker in de vakantie, soms wel twee of drie keer per week naar de dierentuin. Vooral Tobi gaat vaak naar de dierentuin. Ze hebben daar een reptielenhuis. In dat reptielenhuis leven kikkers. Tobi is helemaal gek op kikkers en ook al kan hij maar een uurtje, hij gaat zo vaak kijken als hij kan.

De rest van de middag blijven ze bij de boomhut. Ze maken plezier en denken na over hun volgende avontuur. Boas blijft met zijn gedachten bij het verlaten huis. Hij zegt er niets meer over, maar probeert een manier te bedenken waardoor hij Tobi en Fien over kan halen om toch te gaan kijken.